

[Svend Auken]

vidtgående krav – og omvendt et andet flertal med en anden sammensætning – men også med en meget snæver margen – der ønsker at diktere de faglige organisationer og andre organisationer deres regler, så vil en sådan lovgivning ikke hvile på en bred forståelse, og så vil lovgivningen, som jo ifølge sagens natur må være meget detaljeret, naturligvis komme til at indeholde smuthuller, som vil blive udnyttet, og det er bekymrende og betænkeligt. Derfor er vi i en situation, hvor en lovgivning ikke er velegnet.

På den anden side tror jeg, at det i løbet af de 35 år, hvor debatten har løbet, er blevet mere og mere klart, at det krænker befolkningens retsfølelse, dens retsbevidsthed, hvis det ikke er muligt for enkelte medlemmer af en faglig organisation at unddrage sig, at deres kontingent kan anvendes til at støtte politiske partier, som de ikke sympatiserer med, ligesom det krænker den almindelige retsopfattelse, at vi herinde giver betydelige beløb til de politiske partiers arbejde uden at kræve regnskabspligt af dem, uden at forlange af dem, at de skal offentliggøre deres regnskaber.

Da mine argumenter om lovgivningen imidlertid stadig forekommer mig rigtige, mener jeg, at den gordiske knude kun kan løses på én måde, nemlig ved, at Folketinget samler sig om en folketingsbeslutning, der indbefatter en løsning af begge problemer i form af en henstilling – en henstilling rettet til alle organisationer om at bringe deres vedtægter i overensstemmelse med det, som jeg tror almindelig retsopfattelse forventer, nemlig at der er en mindretalsbeskyttelse for medlemmer, der har en anden politisk opfattelse, og ligeledes en henstilling til partierne – som jo i hvert fald vi, der står bag beslutningen, føler os absolut forpligtede af – om at offentliggøre deres regnskaber.

Ad den vej får man standset diskussionen og løst problemet, og man får løst det på en måde, vi alle kan være bekendt, og som vi alle kan være stolte af, uden at vi har skaffet os nye og ejendommelige og måske ikke helt behagelige mekanismer af kontrolmæssig art, når det drejer sig om noget så følsomt som Folketingets funktionsevne.

Derfor skal jeg på Socialdemokratiets vegne – men jeg håber, at det ved afstemningen vil vise sig at være på vegne af et meget bredt flertal – fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tilkendegiver, at der inden udgangen af maj måned 1988 skal vedtages en folketingsbeslutning, som opfordrer:

1. Alle organisationer til at drage omsorg for, at de enkelte medlemmer får mulighed for at meddele, at der ikke igennem deres kontingent kan ydes støtte til politiske partier.
2. Alle opstillingsberettigede partier til at offentliggøre deres regnskaber, herunder bidrag fra organisationer og virksomheder.

I tilfælde af, at det ikke lykkes at vedtage en sådan folketingsbeslutning, opfordres regeringen til i folketingsåret 1988-89 at fremkomme med lovforslag herom.

Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 68).

Jeg vil gerne understrege, hvad denne dagsorden går ud på. Ved at vedtage den påtager vi os en forpligtelse til at lave en folketingsbeslutning, som jeg igen håber vil samle et lige så bredt flertal, som denne dagsorden forhåbentlig får. Og kun hvis det mislykkes at lave regler, som et bredt flertal kan tegne, går vi ind i diskussionen om en lovgivning. Men vi sætter altså os selv en tidsfrist for nu for alvor med sandhed at kunne sige, at vi endelig har hugget den gordiske knude over.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Kent Kirk (KF):

Spørgsmålene om åbenhed med hensyn til de politiske partiers regnskaber og om bidrag til de politiske partier hænger meget tæt sammen, som det allerede er sagt flere gange her fra talerstolen. Og når vi tager stilling til denne forespørgsel, vil vi også gerne understrege, at vi finder, der er behov for at få løst problemet med bidragene fra organisationerne til de politiske partier.

Den konservative folketingsgruppe vil også gerne bekræfte igen her i dag, at vi er positivt indstillet over for offentliggørelse af partiernes indtægter og udgifter. Men der er også en række problemer forbundet med dette, og det er ikke fuldstændig ligegyldigt, hvordan disse problemer bliver løst. Der er mange hensyn, der skal tages. Der er således spørgsmålet om af-